

AL-İ BEYT

Hız. Peygamberin (asm) mübarek nesline al-i beyt veya ehl-i beyt adı verilir. Peygamberimizin erkek çocukları yaşamadığından, nesli Hz. Fatıma (ra) vasıtasıyla devam etmiştir. Hz. Ali (ra) ve Hz. Fatıma'nın evliliğinden dünyaya gelen Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin (ra) Al-i beytin temsilcileri durumundadırlar.

“Size iki şey bıraktım. Onlara sarıldığınız müddetçe sapmazsınız. Allah'ın kitabı ve Al-i beytim.”(Ebu Davud, Menasik, 56)

hadisi, Al-i beytin önemini vurgular. **Al-i Beyt**, nurani bir ağaç gibi günümüze kadar meyvelerini vermeye devam etmiştir. Hz. Peygamberin (asm.) her şeyine sahip çıkan ümmet-i Muhammed, Al-i Beyte de tam sahip çıkmış, maddi-manevi destek olmuşlardır.

Osmanlı Devleti, "**Nakîbu'l-Eşraf**" adıyla Al-i beyte mensup insanları tespit ve himaye eden bir teşkilat kurmuştur.

Bununla beraber şu noktaya da açıklık getirmek gerekir: Üstad Bediüzzaman'ın Lem'alar'da dikkat çektiği gibi:

“Hz. Peygamberin (asm.) Al-i Beyt'ten risalet görevi açısından muradı, sünnet-i seniyyesidir. Sünnet-i seniyyeye uymayı terkeden gerçek Al-i beytten olmadığı gibi, Al-i beyte gerçek dost da olamaz.”

Nitekim, Hz. Peygamber (asm) kızı Fatıma'ya şöyle demiştir:

“Kızım, amelikle kendini kurtarmaya bak. Peygamber kızımı diye mağrur olma. Yoksa ben de seni kurtaramam.”(Müslim, İman, 348).

Hız. Nuh'un oğlu, kendisine inanmayıp Tufan'da gözleri önünde sular altında kalınca **“Ya Rabbi, o benim ehlimdendi,”** der. Cenab-ı Hak da, **“O senin ehlimden değil.”** buyurur. (Hud, 45-46)

Yani, arada iman bağı olmayınca nesep bağı olması peygamber oğluna bir şeref kazandırmaz.

“Sura üfürüldüğünde, o gün artık aralarında nesep kalmaz.”(Mü’minun, 40/101)

ayeti, nesep bağının arızî, geçici bir bağ olduğunu bildirir.

Bütün bunlardan ortaya çıkan sonuç şudur: Peygamberimizin neslinden gelen Al-i Beyt, hürmete şayan insanlardır. Fakat bu hürmet, onların İslam’a bağlılıkları dolayısıyla olmalıdır. Yoksa sadece Al-i Beyt'ten gelmek yeterli değildir.